

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12773

гр. София, 11.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
закрито заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

като разгледа дело номер **3815** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 165, ал. 6 ЗМВР.

Образувано е по жалба, подадена от М. А. Д., чрез адв. С. Ч. – Н. от САК, срещу заповед № 8121К-3515/04.04.2025 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

С обжалваната заповед М. А. Д. – заместник-директор на Дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“, е временно преназначен, за срок от 45 дни, на длъжност заместник-директор в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“, с основно месечно възнаграждение в размер на 4506 лева, считано от датата на встъпване в длъжност.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Изложени са доводи, че съществува възможност предварителното изпълнение на акта да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, тъй като звеното, в което е преместен е с основни полицейски функции, като жалбоподателят няма такава квалификация, което би довело до невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема следното от фактическа страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо, като подадено от надлежна страна, в производство по обжалване на административния акт, за който ЗМВР е допуснал предварително изпълнение. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 165, ал. 6 ЗМВР, обжалването на заповедта за временно преназначаване в случаите на мотивирана служебна необходимост не спира изпълнението ѝ.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на

административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезата по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презумира наличието на една или повече от тези предпоставки, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта.

Общественият интерес, който е обусловил допускането на предварително изпълнение по силата на закона на заповеди за преназначаване на държавни служители в системата на МВР (чл. 165, ал. 6 от ЗМВР) не е дефиниран конкретно от законодателя, но се извлича от съдържанието на нормата в хипотезата на чл. 165, ал. 2, предл. 2 от ЗМВР – мотивирана служебна необходимост. Мотивите за служебната необходимост за преназначаване на жалбоподателя, изложени в оспорения акт, са във връзка с осигуряване прозрачност и публичност на дейността, анализиране и систематизиране на публикациите в средствата за масово осведомяване, за което е необходим служител с професионален опит в областта на стратегическите комуникации.

М. Д. мотивира искането си с правно основание чл. 166, ал. 4 АПК с твърдения, че предварителното изпълнение на акта ще му причини значителни и трудно поправими вреди. Посочва, че звеното, в което е преместен е с основни полицейски функции, а той няма такава квалификация, което би довело до невъзможност да изпълнява служебните си задължения и би могло да даде възможност на органа по назначаването да предприеме дисциплинарни действия спрямо него.

В конкретния случай видно от самата заповед е, че, административният орган не е допуснал с изрично разпореждане предварително изпълнение на заповедта, а напротив- такова изпълнение (предварително) е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗМВР не урежда хипотезите и предпоставките, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на заповедите за временно преназначаване, приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК.

В тежест на оспорващия, който иска спиране е да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта за временно преназначаване по реда на чл.165, ал.6 от ЗМВР би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Настоящият съдебен състав приема, че изложените от жалбоподателя доводи, не обуславят извод, че предварителното изпълнение на оспорената заповед ще му причини значителни и трудно поправими вреди. Съдът не споделя аргумента на жалбоподателя, че звеното, в което е преназначен е със строго полицейски функции, а по – скоро има консултативен характер, доколкото е създадено за подпомагане на министъра и разработване на политики и концепции във връзка с основната дейност на МВР. Възможно е в правната сфера на жалбоподателя да настъпят вреди и затруднения в резултат на предварителното изпълнение на заповедта за преназначаване, но същите не могат да се квалифицират като значителни или трудно поправими, още повече

процесното преназначаване на различна длъжност е ограничено със срок.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че твърденията от лицето предполагаеми вреди са непротивопоставими на обществен интерес. В разглеждания случай това е подпомагането на министъра на вътрешните работи от служител с професионален опит в областта на масовите комуникации при осигуряване на прозрачност и публичност на дейността на министерството, анализиране и систематизиране на публикациите в средствата за масово осведомяване.

По гореизложените съображения искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да се отхвърли като неоснователно.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. А. Д., чрез адв. С. Ч. – Н. от САК, за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 8121К-3515/04.04.2025 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение за продължаване на съдопроизводствените действия.

Съдия: